

PASKUTINIO SKAMBUČIO ŠVENTĖS SCENARIJUS

1. Skambindami varpeliu mažiausieji mokinukai gyvuoju koridoriumi atveda dešimtokus į salę.
2. Visiems susėdus dešimtokai lieka scenoje, kur skambant Violetos Riaubiškytės dainai „Ramunę baltąją“ šoka paskutinį mokyklinį šokį.
3. Pasibaigus šokiui, klasės vadovė skaito Janinos Degutytės eilėraščio ištrauką.

Ramunė – visų išdainuota,

Ramunė – baltai vainikuota,

Lietuviško lauko žvaigždė.

Švieti tu laukuos biržely,

Kai kvepia aukšti berželiai,

Kai liūdna, kai linksma – kasdien.

Švieti tu laukuos kai lietūs,

Kai vėtra neranda sau vietos,

Kai verkia rudens erdvė.

4. Pratęsdama poetės mintį klasės vadovė pristato šventės temą.

Švieti tu ir šiandien, kai laikas atėjo

Ištarti sudie, palinkėt gero vėjo.

Švieti tu tada, kai ateina diena,

Priimt sprendimus, pasirinkti kelius,

Į nežinią vedančius, ir paslaptis slepiančius...

Kad jums būtų lengviau, o mums taptų ramiau,

Būrimo saloną šiandien atidarysim

Ir ateitį šviesią kiekvienam numatysim.

5. Nors man teko laimė būti jūsų antrąja mama, tačiau galutinius sprendimus mokykloje priima vadovai, todėl paspėlioti, kas jūsų laukia ateityje, paprašysime mokyklos direktorės.

Kadangi gyvenimas nėra vien rožėmis klotas, pranašystės ant ramunės žiedlapių būna ir geros, ir blogos, todėl mums visiems labai rūpi sužinoti, ką nulems šita didžioji Matricaria ☺ Tai lotyniškas ramunės pavadinimas.

Po sveikinimo kalbos direktorei pasiūloma priėti prie staliuko su užrašu „Ramunėle, burk, burk..“, nuplėšti vieną ramunės žiedlapį ir perskaityti pranašystę.

Tokį pat ritualą atlieka visi, panorėję pasveikinti mokyklą paliekančius mokinius.

6. Pasibaigus sveikinimams, klasės vadovė teikia savo auklėtiniams dovanas.

Kad kelias nedulkėtų, kad laimė jus lydėtų,
Įteikti šiandien noriu jums keletą daiktų.

Kadangi iš šono stebėti žmogų yra lengviau, aš surašiau čia viską, ką per tiek metų pastebėjau. Šiuose paveikslėliuose yra ir gerų, ir ne tokių gerų jūsų charakterio bruožų, nes idealių žmonių juk nėra.

Mokiniams įteikiami paveikslukai, kuriuose surašyti teigiami ir neigiami jų bruožai. Klasės vadovė prašo juos nuolat laikyti ant savo darbo stalo, kad vaikai prisimintų, kas juos veda į priekį ir kas gali sutrukdyti besivejant gyvenimo svajones.

Nors išlydėti jus sunku, tačiau aš puikiai suprantu,
Kad ateitis labai vilioja pakelti kuo greičiau sparnus.
Tad paprašyt tik vieno noriu, kad prisimintumėt ilgai
Jog mokykloje išaugo ir sustiprėjo jūsų sparnai.

Kad nepamirštumėt šių namų ir pasiliekančių draugų,
Priimkite šiuos kamuolius su parašais visų mokinių.

7. Priėmę dovanas dešimtokai teikia devintokams kalendorių su kiekviename mėnesyje įrašytu prašymu, patarimu ar pasiūlymu.

Įteikę kalendorių dovanoja mokyklai gėlę vazone ir prašo prižiūrėti ją ir rūpintis taip, kaip visa bendruomenė rūpinosi jais visus 10 metų!

O visiems mokiniams jie nusprendžia padovanoti mokytojo... kloną. Ant didžiulio popieriaus lapo dešimtokai piešia tokį mokytoją, kokio norėtų salėje sėdintys vaikai. Jie klausinėja, kokia turi būti mokytojo lytis, ūgis, svoris, išvaizda, apranga ir viską tiksliai pavaizduoja popieriuje. Baigtą piešinį įteikia mokyklos direktorei, prašydami paskelbti tokią išvaizdą turinčio mokytojo konkursą. Jeigu kandidato neatsiras, mokiniai prašo mokytojų atsižvelgti į vaikų pageidavimus ir pasistengti pakeisti savo išvaizdą.

Pabaigoje jie priduria, kad svarbiausia yra ne išvaizda, o mokytojo būdo bruožai. Jie dėkoja visiems mokytojams už rūpestį, suteiktas žinias, įdiegtas vertybes ir teikia kiekvienam jų po baltą ramunę.